Så torken då från edra ögon tären;
Det war blott hyddan, som bars bort på
båren,
Men själen är insluten i Dens armar,
Som sig förbarmar.

Kostar 1 skill. Bko.

Uppsala,
Sw. P. Lefflers Boktryckeri

1836.

GS 1557

En mycket uppbyggelig Grifte-Sång,

då en ömt saknad Mor för
trenne Faderlösa Barn
nedsänktes i Grafwen, d. 15 Maj 1829.

Författad
af en
Bondpiga i Westergöthland.

Ej underligt om saknans tårar rinna,
När barnet ser en älskad mor förswinna.
Men glåds! hon for upp till de ljusa landen
På andra stranden.

Dit själen fri och ledig sig uppswingat
Ur bojan, som här nere tryckt och twingat,
Hon får på deßa skönа rymder klara
För ewigt wara.

Der togs hon mot af Himlens Englar milda,
Som henne lika med sig sjelfwe bilda;
De fägna sig åt den nykomna gästen
Till höga festen.

Än mer! Hon der en älskad Make finner:
Af salig glädje begges hjertan brinner,
Han beder henne dit wälkommen wara
Från ewig fara.

Jag tror han frågar efter barnen kåra:
Hon swarar att de ännu korset bära.
O! säger han, O! må de hit upplända
Wid profwets ända: